

čís. 4679), tedy též odposlouchávání zpráv rozhlasem vysílaných, pak kontrola tato je umožněna již tím, že poštovní správa vede určitou osobu v patrnosti jako držitele radiostanice, při čemž s hlediska trestně-právního je lhostejno, je-li tu přechovávána stanice jedna, jakého druhu, či větší množství přístrojů. Z textu zákona (§ 24 čís. 1) nelze vyvoditi, že by tu zákon nějak rozlišoval. Poněvadž však koncesní listina je vyřízením žádosti o povolení, která podle § 19 čís. 3 zák. musí obsahovati též údaj o množství a druhu radiotelefonních zařízení, dlužno faktické překročení těchto údajů do žádosti pojatých, tudíž přechovávání v širším rozsahu co do množství či jiného druhu, než bylo v žádosti udáno nebo předstíráno, koncesní listinou takto plně nekryté, pokládati za »jinaké porušení ustanovení zákona ve smyslu § 24 čís. 6 zák., vyhražené ku stíhání úřadu správnímu.

Je proto přisvědčiti výtce zmateční stížnosti, že obžalovaný nepotřeboval zvláštního povolení k přechovávání oněch radioaparátů, ne sice z důvodu, který stížnost uplatňuje, že totiž přístroje nepřechovával ve smyslu § 3 al. 2 zák., nýbrž z důvodů shora takto naznačených, zrušiti rozsudek jako zmatečný podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. a na základě skutkově zjištěného stavu vynéstí ihned rozsudek osvobozující.

Čís. 5153.

Vybízením k hromadnému neplnění veřejnoprávních povinností ve smyslu § 15 čís. 1 zák. na ochr. rep. jest rozuměti jednání pachatele, jímž hledí přímo vzbuditi u někoho rozhodnutí porušiti zákon v určitém směru, tedy působení přímo na rozum. Toto působení může míti i formu zakrytou.

Obcím je ustanovením § 347 zák. čís. 76/27 sb. z. a n. uložena povinnost poskytovat podporu (asistenci) při vykonávání berních exekucí. Povinnosti, uložené zákonem obcím, vykonává podle § 62 zák. čl. XXII: 1886 obecní představenstvo.

Zrazoval-li obžalovaný členy obecního představenstva od plnění povinností, uložených jim zákonem, nelze uznati, že projevil snahu vykonati vliv na u s p o ř á d á n í věcí veřejných a sociálních, a použití zákona o státním vězení není na místě.

(Rozh. ze dne 11. prosince 1934, Zm IV 407/34.)

Obžalovaný I. B. ve své řeči na veřejné schůzi lidu vyzýval členy obecního představenstva, by neplnili uložené jim zákonné povinnosti, poskytovat soudním a berním exekutorům asistenci při daňových a jiných exekucích. O b a s o u d y nižších stolic uznaly ho za to vinným přečinem podle § 15 čís. 1 zák. na ochr. rep.

Nejvyšší soud jeho zmateční stížnost zamítl.

Z d ů v o d ů:

Z důvodu zmatečnosti podle čís. 1 a) § 385 tr. ř. namítá stěžovatel, že nespáchal trestný čin, neboť projevil jen mínění o provádění exekucí. Zmateční stížnost, která tímto způsobem zřejmě popírá náležitost skutkové podstaty, v y b í z e n í k neplnění veřejnoprávních povinností zákonem uložených, je bezzákladná. Vybízením jest rozuměti jednání pachatele, kterým hledí u někoho vzbuditi rozhodnutí, by porušil zákon v určitém směru, tedy působí přímo na rozum. Vybízení jako přímé působení na rozum může se dít i formou zakrytou, jako zrazováním, přemlouváním, dáváním rady atd. Podle doslovu závadného výroku nevyslovil obžalovaný jen mínění o povinnosti obce, by vysláním členů obecního zastupitelstva a zřejmě i obecního představenstva poskytovala podporu (asistenci) při výkonu exekucí, což u berních exekucí, které obžalovaný zřejmě měl na mysli, je obcím § 347 zák. č. 76 z r. 1927 sb. z. a n. výslovně uloženo, a povinnosti obcím zákonem uložené vykonává podle § 62 zák. čl. XXII:1886 obecní představenstvo, nýbrž výrazem, že členové obecního zastupitelstva n e s m ě j í poskytovat exekutorovi asistenci a n e s m ě j í s ním chodit, členy obecního představenstva od plnění povinností, zákonem jim uložené, zrazoval a toto plnění jim zakazoval, tedy chtěl přímo vzbuditi rozhodnutí, by byl porušen zákon v uvedeném směru.

Nelze uznati za oprávněnou zmateční stížnost ani v té části, kterou se z důvodu zmatečnosti podle čís. 2 § 385 tr. ř. domáhá státního vězení. Správně vrchní soud vyslovil, že obžalovaný inkriminovaným výrokem neprojevil snahu vykonati vliv na uspořádání věcí veřejných a sociálních, ale naopak na porušení veřejného pořádku. Nejvyšší soud má tedy za to, že se vrchní soud nemýlil, neshledav podmínky § 1 odst. 1 zák. č. 123/1931 sb. z. a n. pro výkon uloženého trestu podle předpisů o výkonu trestu státního vězení. Bezzákladná zmateční stížnost byla podle odst. 1 § 36 por. nov. zamítnuta.

Čís. 5154.

Prehlásil-li obžalovaný v prítomnosti väčšieho počtu nezamestnaných robotníkov ako ich mluvčí pri úradnom pokračovaní voči úradnídovi politickej správy, že robotníctvo nepripustí novú úpravu núdzových prác a stravovacej podpory a že on zápisnicu o tom spísanú rozdrapí, ide o nebezpečnú vyhrážku vážnym zlom v smysle zák. čl. XL:1914.

(Rozh. zo dňa 11. decembra 1934, Zm IV 464/34.)

Na j v y š š í s ú d preskúmal trestnú vec proti J. M., obžalovanému zo zločinu násilia proti členovi úradu, a na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva vyniesol